

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
גר מצוה

(א) ס"א אית לכו נ"א ח"ל
עד דמללנא ליה לרבי אבא לא
אחא עד דאלול ליה, (ב) בקרא
כתיב דוד המלך, (ג) ר"ה
לא, (ד) ויקרא לא, (ה) ס"א
(ו) "ו"ל גדול או הדא,

תורה אור השלם

1. הנה כי כן יברך גבר
2. ויקם דוד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אדוני ועמי אני עם לבב לבנות בית מנחה לארון ברית ויזקרום רגלי אליהו ויהבינותי לבנות:

דברי הימים א כח ב

הגהות הב"ח

(א) נמי בתמיתה תנא הנה: (ב) שם דמן עמי (גפישין) מו"מ וכו' ס"א דתפיס: (ד) שם מהכא דת"ר אין הכהנים: (ה) רש"י ד"ה יקרא דמלכות שהיה ר' אבא:

גליון הש"ס

נמי אמר רב שם הילכך גיבוריהו לכוליהו. כעין זה שנת דף כ ע"א חולין דף קה ע"א ונדף עו ע"כ:

זהו דבר השם. כשהכהנים מוכיחין את השם: פסוקא לקבל פסוקא. שהכהנים אומרים פסוק ראשון והם אומרים אחד מאלו ובשני היו אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן כמסקף וכן כמנחה שהרי כולן שלשה שלשה הם: אינו אלא טועה. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד שם המיוחד הנזכר במקדש: ואינו

מסביר פנים. להראות שזכרנו רבו חשונה לו ועריבה עליו ותגמול לרבו עליו זכר: אמוריה. המתרגם לרבים מה שהוא לומש לו בשעת הדרשה: לא לרין לדידך. חכם הוא כמו בעליון: יקרא דמלכותא. (ו) שהרי רבי אבא נשוא פנים צבית המלך כדלמרי' כמגיה (דף טז.) נשוא פנים כגון ר' אבא צי קיסר ובמנהגין (דף טז.) אמר דהוו נפקי אמתתא דצי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רבה דעמיה מדברנא לאומתיה: וסו רבנן אימנו עליה. ועוד זו מענוותנותו: דנפישו עליה חובות. שהיה ריך ללוות: אמר ר' אבא איס לן רבה. חכם גדול וראוי לישב בראש יומת ממני כפי שיושבוהו בראש ונותנין לו מנות ומעשרין אותו כדי שיהא חשוב וישמעו דבריו כדתיבא והכהן הגדול מלמיהו: גדלוהו משל אחי (וימא דף יט.) ה"ג רבי אבא דרש כגאדנא: שמעפסא. הלכות דינין ואיסור וטענות: סידקים. כלי מלאכות נשים ועניים כגון פלכים מחטין וגיבורות: לא על מוכר סידקים. בתמיה. מתוך שדמיהם קלים יש להם קוים הרבה. ולהפס דעתו הוא אומר: על שאנו מודים לך. על שנתם בלבנו להיות (מנודים לך) דבוקים בך ומודים לך: רבי סימאי מוסקיף הוא. וכן כולם מוסקיפין הן על הראשונים: שמעוני אחי ועמי. מזהירם היה להתנדב לזדק הצית לבנין המקדש: אס אסם שומעים לי להיות שלימים למקום אחי וחצריי אתם. אלמא המלך אימת צבור עליו אס כשרים הם: עמי אסם. כבושים תמתי: לאו משום אימתא דליצורא. מפני שמסתלקין בגדיו העשויין למדתו כהגבהת ידיו ונראין סגולתו לצבור והן חין ראוין לראות מפני טיט שעליהן: דילמא מפסקא רצועה. וגנאי הוא לעצמו ומתלוכניס עליו כשסגולו מותרת ומיב למקטריה וחציריו מנכרין ואחי למימר אינו ראוי לנשיאות כפיס והלך וישב לו: וכל

בנעילה דיומא דכיפורי מאי אמר. לא ידענא אחאי לא אמר בנעילה דתענית כי היכא דלמנר כמנחתא דתעניתא דהא משמע בגמרא צפ' בשלשה פרקים (תענית כו:) דתעניתא הוה נמי נעילה אבל מוסף לא הוה צהו: **כל האומרם בגבולין אינו אלא טועה.** פירש ר"י אע"ג דלמרי' צפרק הרוואה (ברכות נה:) האי מלן דחוי חלמא וכו' דהתם משום סכנה התיירו שמא חלוס מסוכן הוא שריך רפואה דהא אפילו בשנת המירו להתענות תענית חלוס. פירש ר"ח הני כולהו רבי חייא בר אבא ודרכי חייננא בר פפא ודרכי אבא הילכתא נינהו: **ע"ש שאנחנו מודים לך.** צערין צערך הדואה פירש רב משה ראש ישיבה בן מרגא יעקב דקא מודו לצבור על שליח צבור אינו סומכין ומאי על שאנו מודים לך על ההודאה דקאמר שליח צבור וקא ענו אינון אמנ דצירושלמי פ"ק דברכות איתא נמי רבי אבא צ"ר וצדא בשם רב מודים אנחנו לך שאנו חייבין להודות לך שמך תרננה שפמי כי אומרנה לך וגו' צא"י האל ההודאות ר' שמואל צ"ר אוליג בשם רבי אחא הודיה ושבת לשמן הגדול לך גבורה לך תפארת יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו ותקפנו מכפיפתנו כי אתה הוא סומך נופלים חוקק כפופים מלא רחמים ואין עוד מלבדך צא"י האל ההודאות בר קפרא אומר לך כריעה לך צרכה לך כפופה לך השתחויה כי לך תכרע כל צדך וכל לשון לך תשבע לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהינו ככל לב וכל נפש לך משתחוים כל עממותי תאמרינה ה' מי כמוך צא"י האל ההודאות אמר רבי יודן נהגין אמרי רבנן כולהון ואית דלמנר או

אלה או אלה או אלה:

שמואל תפסוק רצועה בסנדליו.

פירש ר"ח שמע דמותר ליכנס צבית הכנסת בסנדל ובמעטל דלא אסרו אלא שלא לעלות לדוכן בסנדל ורבי הציא כמו כן מפרק שלישי דמגילה (דף נד:) האומר איני עובר לפני התיבה בסנדל אף יחף לא יעבור אלמא דאפילו לפני התיבה מותר לעבור בסנדל והכי מסיק בהדיא צפרק הרוואה (ברכות דף קג.) אמר רבא מנה צימו אקפנדריא קפיד איניש ארקיקה ואמעטל לא קפיד איניש אף צית הכנסת קפנדריא אסור ורקיקה ומעטל שרי: וכל

איתותב דעתיה מיניה בומן ששליח צבור אמר מודים העם מה הם אומרים אמר רב מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך ושמואל אמר אלהי כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחייטנו וקיימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך. אמר רב פפא הילכך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא ויקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אם אחי למה עמי ואם אחי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (ג) דאין הכהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן וזהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמוא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אזיל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל

סד א מיי פ"ד מהל' נשיאות כפיס הלכה ז סמג עשין כ טוש"ע א"ח סימן קצח סעיף כו: סד ב מיי פ"ט מהל' תפלה הלכה ד סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קח סעיף א ונכרז אלפס ברכות פ"ג דף טו: וצא"ש שם סי' כ: סד ג מיי פ"ד מהל' נשיאות כפיס הל' ו סמג עשין כ טוש"ע א"ח סי' קצח סעיף ב: סד ד מיי שם הלכה ו וע"ש בכ"מ נטור א"ח סי' קצח:

